

Προπαραμονή τής Παναγίας με τον Γέροντα Παΐσιο

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Πέμπτη 13 Αυγούστου, προπαραμονή της Παναγίας. Πάντα με το παλαιό ημερολόγιο. Ξύπνησα στις 6 το πρωί. Βαρεία μέρα σήμερα. Συννεφιά, ζέστη, υγρασία. Το πρωινό μας, πλούσιο: τσαϊ, καφές, ψωμί, μαρμελάδα, μέλι, γλυκό κερασάκι. Πολύ γεμάτο από πηγαία φιλόξενα αισθήματα. Οτι είχαν οι άνθρωποι, τα βγαλαν. Ο.τι είχαν στα ντουλάπια τους, ό,τι είχαν στις καρδιές τους. Μαζί με την ευλογία παίρνουμε την ευγνώμονα ανάμνηση τής αβραμιαίας φιλοξενίας του π. Χρυσοστόμου καί αναχωρούμε στις 9:30 π,μ.

Συγκινήθηκα αλλά δεν αναπαύθηκα. Κάτι άλλο περίμενα. Ό καιρός ελαφρώς ξεμπούκωσε. Αμυδρός ήλιος καί ατμοσφαιρική θολουρα. Στόχος μας ό π. Παΐσιος. Τα μάτια αχόρταγα ρουφούν. Το μυαλό άκατάπαυστα δουλεύει. Σήμερα θά δούμε αυτό που ως τώρα φανταζόμασταν. Θεέ μου! τί γλυκεία αίσθηση δεν μου δημιουργούσε αυτός ό πόθος του αυθεντικού ασκητισμού μέσα μου! Πέρασαν τρία τέταρτα πορείας. «Ήδη είμαστε αρκετά κοντά. Θέλω φοβερά να δω, αλλά δεν θελω καθόλου να μιμηθώ. Αυτό είναι μόνο για να το θαυμάσω- όχι για να το κάνω. Αρνούμαι να το δεχθώ, έστω καί ως υποψία ή απόμακρο ενδεχόμενο μέσα μου. Αυτό αποκλείεται. Εγώ θα γίνω επιστήμονας! Θέλω να κατακτήσω αυτήν τήν ζωή. Αυτήν πού βλέπω. Για την άλλη ...; «έχει ό Θεός»! [\(περισσότερα...\)](#)